

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Diàleg a pas de puça

BALANÇ · Sánchez arriba avui a l'equador de la legislatura del "retrobarment", però tres anys i tres eleccions després de la cimera de Pedralbes, que va posar les bases de la negociació, poc s'ha avançat, més enllà de la concessió d'uns indults que no eren en cap ordre del dia **XOC** · ERC manté l'aposta tot i que ja li urgeixen resultats, mentre Junts s'ha descavalcat de la foto

Òscar Palau
BARCELONA

Va ser just abans de les festes de Nadal del 2018, ara ha fet tres anys. Amb un escenari farcit de simbolismes, la cimera de Pedralbes —o de les ponsèties, per la guerra dels serveis de protocol espanyols contra les flors grogues que sortien a la foto entre els presidents Quim Torra i Pedro Sánchez, combatudes amb una torreta de vermelles— va servir per consensuar un acord de mínims que posava la primera pedra al diàleg, quan feia poc més d'un any dels fets d'octubre del 2017 i tot just mig de l'aixecament del 155. A la declaració totes dues parts es comprometien a recórrer a la via del diàleg per acabar vehiculant una "proposta política" que tingués el suport de la majoria de la societat catalana, i que donés una "resposta democràtica" al conflicte "en el marc de la seguretat jurídica". Una postil·la, aquesta, que va ser interpretada com una primera victòria catalana, ja que s'evitava fer cap referència explícita a la Constitució i l'Estatut.

La qüestió, però, és que des de llavors ben poc s'ha avançat. Tot i comprometre's a repetir trobada en els mesos següents, el 2019 seria un any perdut en termes de diàleg.

D'entrada, perquè hi va haver eleccions espanyoles a l'abril que, incapaç el PSOE de tancar cap pacte, es repetirien al novembre. Entremig, hi hauria el judici i la sentència contra els líders de l'1-O, que a l'octubre comportaria aldarulls i grans mobilitzacions al carrer, moltes convocades pel Tsunami Democràtic amb el clam de *Sit and Talk*. Era l'època en què Torra, ja amb la mosca al nas per les constants evasives, li trucava per afrontar la situació però Sánchez, temorós de perdre vots amb les urnes a la cantonada, es vantava de ni tan sols agafar-li el telèfon...

Al final, el 7 de gener del 2020, avui fa dos anys, el socialista va ser reelegit gràcies als vots d'ERC, condicionats al reconeixement del conflicte polític —fins llavors el PSOE encara parlava de "problema de convivència"— i a la creació d'una taula de diàleg i negociació entre governs per resoldre'l, on es pogués parlar de tot "sense condicions", inclosos, és clar, els grans clams de la societat catalana: l'amnistia i l'autodeterminació. Però la pandèmia i la progressiva desmobilització al país, a més de les batalles partidistes in-

Els presidents Aragonès i Sánchez, en l'última reunió de la taula de negociació al setembre ■ J. RAMOS

Malaguanyada ratafia.

Uns mesos abans de la cimera de Pedralbes, el juliol del 2018, uns novells presidents Torra i Sánchez havien escenificat un inici de desglaç amb una primera trobada que va acabar en un passeig distès pels jardins de La Moncloa. Aleshores Torra va regalar a Sánchez una ampolla de ratafia com a mostra de bona voluntat, que no ha acabat de resultar. "Malaguanyada ratafia!", va exclamar Torra, ara frontalment contrari a la taula de diàleg, en diversos actes l'any passat.

ternes, han fet que Sánchez arribi tot tranquil, tot i els deures encara per fer amb Catalunya, a l'equador de la "legislatura del retrobarment".

La taula compromesa, de fet, només s'ha reunit dos cops en aquests dos anys. El primer va ser el 26 de febrer del 2020, a La Moncloa, quan ja havien retirat a Torra l'acta de diputat arran de la inhabilitació per la pancarta de Palau, i havia anunciat eleccions per al moment en què s'aprovés el pressupost. Ell i Sánchez encapçalarien àmplies delegacions, però més enllà de la foto, conscients que el govern català ja era en temps de descompte, la reunió va servir per a poc més que per refermar els punts de Pedralbes i prometre's que la farien cada mes a partir de llavors. L'esclat de la covid a mitjan març, però, ho va trastocar tot, fins al punt que la segona cita trigaria gairebé dinou mesos, tot i les demandes de Torra que es podia celebrar igualment de manera telemàtica. Les eleccions catalanes tampoc es van fer, i la convocatòria acabaria sent sobrevinguda arran

de la destitució judicial del president al setembre. Quan el xoc inicial de la pandèmia, doncs, semblava donar un respir, altre cop la situació de provisionalitat, ara a la política catalana, feia inviàble la represa del diàleg...

Les eleccions no es van fer fins al febrer del 2021, i el nou govern, ara del president Pere Aragonès, no es formaria fins a final de maig. Al cap de poques setmanes, tot i que no havia figurat mai en cap ordre del dia de les converses, arribaria la concessió unilateral per part de La Moncloa dels indults als presos polítics, que tothom va circumscriure en la voluntat de destensar la situació. És clar que el que a Madrid veien com a punt d'arribada, a Catalunya era tot just un punt de partida...

En els mesos següents, el PSC insistiria en una taula de diàleg intern que sí que s'havia reunit amb Torra un parell de cops —això sí, sense la CUP ni la dreta unionista, i sense cap resultat—, mentre Aragonès intentava, també infructuosament, convocar el pregonat Acord Nacio-

nal per l'Amnistia i l'Autodeterminació, similar al pacte que va precedir l'1-O, però que ara, a més de dissensió política entre els independentistes, trobaria reticències també entre els agents econòmics. La segona i última reunió fins ara de la taula, el setembre del 2021, arribaria a més precedida d'una nova gran trencadissa entre ERC i Junts, que ja s'havia anat distanciant del diàleg vista l'escassa voluntat que veia a l'altra banda, i es va negar a enviar-hi només membres del govern, com volia Aragonès. Amb això, la delegació va quedar reduïda a tres republicans: el president i els consellers Laura Vilagrà i Roger Torrent. Altre cop tindria pocs resultats, més enllà de fixar un calendari per a la comissió bilateral i comprometre's a mantenir contactes discrets abans de convocar una nova reunió en públic, que hauria de ratificar els avenços. I en aquestes estem ara...

"La taula de diàleg comença a ser un animal mitològic, ha arribat el moment de demanar resultats", resumia fa unes setmanes Elsa Artadi, portaveu de Junts, partit que ha caigut de la foto inicial i no sembla tenir cap intenció de tornar-hi per ara. En canvi, ERC manté l'aposta i fa un balanç positiu d'aquests tres anys. "Hi ha hagut el reconeixement explícit que hi ha un conflicte polític; s'han reconegut les dues parts de tu a tu en la taula de negociació, i han assumit que s'ha de poder parlar de tot; de fet ja s'ha parlat i s'hi seguirà parlant de tot, amb la voluntat d'acabar amb una votació, una consulta pública a la ciutadania", feia balanç, abans de Nadal, la portaveu republicana, Marta Vilalta. "Molt febles, però considerem que s'han fet passos endavant, i hem de seguir defensant la via de la negociació", conclouia. Això sí, el temps comença a collar-los, perquè segons els acords d'investidura Aragonès només té fins a mitja legislatura, d'aquí a un any i mig, abans el Parlament no avalui els suposats avenços. I el fet que Sánchez torni ara a donar allargues a una reunió no ha agradat, fins al punt que en el discurs de Sant Esteve el president va suggerir la necessitat d'anar planificant una alternativa, que de fet era un altre dels acords amb Junts que estava hibernat. "No és l'única via, hem de seguir preparant-nos a escala internacional i en sectors estratègics, i hem de seguir treballant per guanyar legitimitat", indicava també Vilalta. El 2022 serà clau per veure si el diàleg és caixa, o faixa. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYA LLIBERTAT

Girona, Vic i Igualada ja paguen a l'hisenda catalana

■ Més de vint municipis liquiden els impostos a l'Agència Tributària de Catalunya i una vintena més s'hi han compromès ■ Sant Cugat, Vilafranca del Penedès, Valls i Sitges ho han aprovat en ple

Una de les oficines de l'Agència Tributària de Catalunya (ATC) que s'han posat en funcionament els darrers anys ■ ORIOL DURAN

X.M.
BARCELONA

Una quarantena d'ajuntaments i dos consells comarcals paguen els impostos a l'Agència Tributària de Catalunya (ATC) o han aprovat mocions municipals per fer-ho efectiu. Girona, Vic, Igualada i Falset són les principals ciutats o capitals de comarca que ja ho fan i d'altres com Sant Cugat del Vallès, Vilafranca del Penedès, Sitges i Valls han aprovat mocions

en què es comprometen a fer-ho. Celrà, Vilobí d'Onyar, Sant Julià del Llor i Bonmatí, Arbúcies, Sant Feliu de Pallerols, Campdevàrol, Sant Pere de Torelló, Sant Vicenç de Torelló, Torelló, Prats de Lluçanès, Tavèrnoles, Calldetenes, Santa Eulàlia de Riuprimer, Taradell, Seva, Alella, Ullastrell, Fonollosa, Marçà, Riudecanyes i el Consell Comarcal del Bages són altres administracions municipals que ja paguen els impostos

a la hisenda catalana, mentre que s'hi han compromès a través del ple municipal Llívia, Sant Julià de Ramis, Sant Julià de Vilatorrada, Roda de Ter, Artés, Matadepera, Tiana, Sant Pol de Mar, Gelida, Sant Pere de Riudebitlles, Sant Cugat Sesgarrigues, Altafulla, Riudoms així com el Consell Comarcal del Garraf.

Aquestes són les administracions locals o supramunicipals que li consten a l'Assemblea Nacional

L'Estat recapta el 87,7%

La Generalitat només recapta ara com ara més del 5% dels impostos que es paguen al país, la majoria impostos propis, mentre que les administracions locals en recapten al voltant del 7%. En dades del primer trimestre de l'any passat, això suposava 3.779 milions recaptats pel govern català i 5.029 en mans de les administracions locals. Això vol dir que l'administra-

ció tributària de l'Estat recapta a Catalunya el 87,7% dels impostos, una xifra que aleshores se situava en 63.146 milions. La campanya de l'ANC recorda que pagar els impostos a la hisenda catalana és legal perquè l'Estatut li permet recaptar els propis, però també els que li delegui l'Estat. Més de 200 ajuntaments es van adherir el 2012 a una campanya per fer-ho.

Catalana (ANC), impulsora de la campanya *Jo pago a Catalunya. Fem sobirania fiscal*. La campanya que va posar en marxa l'entitat encara no fa un any, després de l'aturada obligada per la covid-19 del 2020, considera "indispensable" que les institucions catalanes tinguin el control del màxim d'impostos recaptats. De fet, la campanya està adreçada no només als ens públics sinó també a les persones físiques, empreses, autònoms, sindicats, patronals i partits polítics. "És important pagar a Catalunya per situar el govern en una posició de força de cara a la ruptura amb l'Estat espanyol. Cal aconseguir que les institucions catalanes tinguin el control del

La xifra

41

ajuntaments i consells comarcals paguen els impostos a l'Agència Tributària de Catalunya o s'hi han compromès.

màxim d'impostos recaptats possibles, i els ajuntaments són una peça clau per assolir aquest objectiu", defensa l'ANC en el comunicat que ha fet públic aquesta setmana per donar un nou impuls a la campanya.

L'ANC anima a liquidar els impostos del quart trimestre del 2021 a l'ATC amb l'objectiu d'enfortir un organisme que considera "clau per al futur estat independent". Enguany l'ATC ha rebut més de 1.400 presentacions d'impostos, el triple que l'any anterior. ■

 baluéjusto
advocats

Despatx d'Advocats.

Assessorament Jurídic, Fiscal, Comptable i Laboral.

Assessorament de persones físiques i jurídiques.